

Návrhy kvantitatívnych a kvalitatívnych výskumov

Dějiny z fragmentů

Prvý článok, ktorého autorom je Jiří Suk pojednáva o zmene zaznamenávania histórie a taktiež zmene pohľadu na históriu ako celok. Dejiny sa už nesnažia byť objektívne ako tomu bolo v minulosti ale čím ďalej tým viac sa posúvajú k subjektívnosti. Dôvodom je neuveriteľné množstvo zdrojov a autorov. Historici sa musia učiť nové spôsoby na zachytenie histórie vzhľadom na to, že nastáva fragmentácia dejín a informácií. Skúmaným problémom bude problematika fragmentácie dejín.

Kvalitatívny výskum podmienený týmto článkom by sa mal zaoberať rôznymi vnímaniami histórie. Keďže v minulosti neexistovala písaná história informácie sa predávali ústne. História existovala vo forme orálnej a predávala sa z generácie na generáciu. Taktiež história antických ríši je podstatne jednoduchšia na skúmanie keďže sa vyskytuje iba malé množstvo písomných záznamov. Čím sa blížime k dnešnej dobe je množstvo väčšie a o to je i ťažšie pochopiť túto históriu. Pre historika by tento článok poskytol podnet k skúmaniu zachytávania informácií v minulosti a ako sa dozvedáme o minulosti. Taktiež by mohol skúmať či sa v histórii od starovekých čias po modernú dobu zmenilo množstvo protikladných tvrdení o histórii. Takto by mohol dospieť k poznaniu či dochádza naozaj k fragmentácii a nejednoznačnosti dejín počas histórie. Táto téma však poskytuje možnosť skúmania i pre antropológa či etnografa. I v dnešnej dobe máme skupiny ľudí žijúce spôsobom kde si zachovávajú orálnu históriu alebo iba malé množstvo obrázkovo písaných informácií. Výskum by sa mal zamerať práve na tieto kultúry či spoločnosti a skúmať akým spôsobom zaznamenávajú svoje dejiny. Ďalšou otázkou výskumu by malo byť v akej miere sa líšia rozprávania o dejinách medzi rôznymi ľuďmi toho istého kmeňa či spoločnosti alebo či je dovolené históriu reprodukovat iba určitým členom kmeňa. Toto môže mať za následok nízku fragmentáciu dejín.

Kvantitatívny výskum na túto tému by mohol skúmať množstvá kníh a materiálov z rôznych dôb od staroveku po modernú dobu. Je to však výskum určený skôr pre historikov. Od začiatku písanej histórie sa dochovali knihy a materiály písané dobovými ľuďmi. Taktiež sa dochovali nejaké informácie o knihách, ktoré boli písané ale nenašli sa. Týmto spôsobom by sa mohlo orientačne zistiť množstvo materiálov od počiatku po dnes. Výsledkom by bolo zistenie, či množstvo písaných údajov narastá počas dejín a tiež v akej miere tento proces napreduje. Tento výskum však nemôže byť úplne presný a je tiež možné ho obviniť z neobjektívnosti. Zo začiatku civilizácií s písmom máme iba pár kníh dochovaných ale nemôžeme s určitosťou povedať, či ich nebolo viac ale nedochovali sa. Počet nenájdenných či zničených kníh z minulosti by nakoniec mohol značne ovplyvniť tento kvantitatívny výskum. Nie je to však len starovek, ktorý je pre tento výskum problematický. Možno i o moc problematickejšia je moderná doba. S nástupom internetu sa počet písaných dokumentov natoľko zväčšil, že si nie som istá či je možné ich množstvo vôbec objektívne spočítať. Tieto fakty činia tento kvantitatívny výskum problematický či dokonca nemožný vykonať v objektívnej miere.

Editorial-Loučím se

Posledný článok je editoriale a rozpráva hlavne o pocitoch autorky. Je to subjektívne rozprávanie o jej otcovi, ktorého postihla demencia. Túto udalosť nezvláda jeho manželka a krátko na to umiera na rakovinu. Dcéry umiestňujú svojho otca do ústavu pre ľudí trpiacich demenciou. Tento krátky

editorial nám vkladá otázku aký je život starých ľudí s demenciou a tiež aký častý je tento stav u starších. Každá z týchto otázok je vhodná pre iný druh výskumu.

Kvantitatívny výskum je vhodný na zistenie v akom rozsahu sa demencia, či konkrétne Alzheimerova choroba, vyskytuje medzi populáciou. Najprv sa môžeme zamerať na demenciu a potom konkrétne na Alzheimerovu chorobu. Najskôr sa výskum môže zamerať na monitorovanie počtu ľudí, u ktorých sa táto choroby vyskytne. Takto sa dá zistiť aké percento obyvateľstva je týmto postihnuté. Ďalšou možnou štatistikou je zistenie v akom veku sa táto choroba vyskytuje. Z tohto zistíme percento chorých v určitých vekových kategóriách. Tým pádom vieme aký je najčastejší vek vypuknutia choroby ale tiež, v akom skorom veku sa demencia (či Alzheimerova choroba) vôbec nevyskytuje. Pre tento výskum je potrebné zamerať sa na veľké množstvo postihnutých chorobou. Povedala by som dokonca celý štát aby sme mohli túto štatistiku aplikovať na celú krajinu. Iba tak dostaneme ucelený a objektívny pohľad na výskyt tejto choroby.

Na druhú otázku vynárajúcu sa pri čítaní tohto článku je vhodný práve kvalitatívny výskum. Tou otázkou je aký je život ľudí postihnutých touto chorobou. Pre tento výskum nie je potrebné skúmať všetkých postihnutých touto chorobou. Stačí si vybrať jeden z týchto ústavov pre ľudí s demenciou, taký ako je spomenutý v texte, a podrobne ho sledovať. Stráviť dlhší čas v tomto prostredí a zoznámiť sa s ľuďmi, ošetrovateľmi a iným personálom ústavu. Je potrebné tam stráviť dlhšie obdobie aby bol terénny výskum čo najobjektívnejší a poskytol čo najviac spoľahlivých informácií. Takýmto etnografickým kvalitatívnym výskumom sa môžeme zoznámiť s prostredím chorých ľudí, pochopiť ich svet a taktiež vnímanie skutočnosti. Zodpovie to mnohé otázky, ktoré nás zaujímajú keď sa o tejto chorobe hovorí. Taktiež sa vynoria i informácie o ktorých sme nemali pred výskumom ani poňatia. Tento výskum je hlavne náročný na čas pretože je dôležité stráviť v skúmanom prostredí čo najviac času.

My jsme církev

V texte *My jsme církev* sa píše o rozhodnutí pápeža Benedikta XVI vziať späť do cirkvi predtým exkomunikovaných biskupov. Dôvodom ich vylúčenia bol ich fundamentalizmus a ultrakonzervatívne zmýšľanie. Tento čin vyprovokoval reakcie kresťanov, ktorý síce s činom nesúhlasia ale to „*oni sú cirkv*“ a nie popredný biskupi či hlava cirkvi. Ďalším problémom v článku je snaha o modernizáciu cirkvi, napríklad zrovnoprávnením mužov a žien v cirkvi alebo liberálnejší pohľad na ostatné otázky. Tieto snahy veriacich však nenachádzajú u kompetentných ohlas a zostávajú ignorované. Problém, ktorý nastoľuje tento článok je ako sa veriaci stavajú k pravidlám kresťanstva a či majú potrebu ho zmeniť. Taktiež je možné skúmať praktiky kňazov a bežných kresťanov v dnešnej dobe.

Kvalitatívnym výskumom reagujúcim na nastolené otázky je skúmanie praktík jednotlivých veriacich. Skúmala by som vybrané kostoly a ich pravidelných navštevovateľov. Kostoly by mali byť najmenej dva a to jeden v konzervatívnom prostredí dediny a druhý vo väčšom meste. Prvým by bolo pozorovanie praktík kňazov a ich vedenia omše. Ako sa líši v týchto dvoch kostoloch ale tiež či sa vzdáľuje a v akej miere od dogmy kresťanskej cirkvi. Pozorovaniu by boli vystavený i veriaci, ktorý navštevujú kostol či už pravidelne alebo nie. Potrebné by bolo tiež urobiť pár rozhovorov s ľuďmi o ich pohľade na cirkev. Taktiež o tom, či by uvítali zmeny v kresťanskej dogme a čoho by sa mali tieto zmeny týkať. Týmto výskumom by sa zistilo ako vnímajú situáciu v cirkvi bežný ľudia pravidelne či

menej pravidelne navštevujúci kostol. Podstatné je tiež zistenie aké je chovanie spoločnosti zloženej z kresťanov a kňazov počas bežného fungovania života kostola.

Kvantitatívny výskum na základe tohto článku by mal zodpovedať rovnaké otázky ako kvalitatívny. Tými otázkami sú: Uvítali by zmeny v kresťanských zákonitostiach bežný veriaci? Aké konkrétne zmeny by títo veriaci uvítali? Tento výskum však bude robený formou dotazníkov medzi veľkým počtom kresťanov. Veľkým počtom sa rozumie množstvo väčšie ako 1200 ľudí. Zo zodpovedaných otázok by sa určila štatistika ukazujúca názory ľudí v percentách. Jedným zo základných otázok by bolo, či veriaci chcú zmeny v dogmách alebo nie. Týmto by sa zistilo aké percentá ľudí sú za zmeny a aké nie. Ďalšie otázky by boli konkrétnejšie a smerovali by k jednotlivým zmenám čím by vyjadrili v akej miere je obrat v pravidlách žiadaný ľuďmi, ktorých sa to týka. Otázkou by bolo napríklad či súhlasia so zrušením celibátu kňazov a duchovných. Týmto dotazníkom bude zistené ako veľmi ľudia požadujú zmeny v dogmách a tiež v ktorých konkrétnych otázkach je to percentuálne najviac žiadané. Dotazníkový výskum musí pokrývať široké spektrum veriacich- rôzne vekové, sociálne, ekonomicky zabezpečené a vzdelané skupiny. Taktiež ľudí ktorý sú pravidelne navštevujúci kostol a tí, ktorý sú len pasívny kresťania. Tým by sa zaistilo pokrytie všetkých kresťanov a tým i skutočne objektívne štatistické vyjadrenie ich názoru.

Alexandra Marčeková